

Ավետիք Իսահակյան

Քո կարոտած հայրենիքի

Քո կարոտած հայրենիքի
Սոսնու պես՝ սլացիկ.
Մազեր ունիս ոսկի հասկի,
Ու աչերդ մեղեսիկ:

Դու կըսիրես մարգարիտներ,
Եվ ադամանդը կատես.
Պարանոցիդ ինչ է վայել,
Թեև մանուկ, լավ գիտես...

Երբ շրթունքով երազաբույր
Մեղմ կհավիս շրթունքիս,
Ա՛խ, ասես թե՛ մի կոշտ ու կուռ
Ձեռքդ կդիպչի բաց վերքիս:

Ու մի թախիծ խոժոռադես
Ինձ կպատես սև ու մութ. –
Ես հոգնած եմ, ես հիվանդ եմ,
Դու՝ ոսկեղեն մի արտույտ...

1917
Ժընև